

*Alleskunner Michael van Praag
als theaterproducent:*

“GROENZOETER” met eigenzinnige visie

Bondsvoorzitter KNVB, lid UEFA bestuur, Commissaris bij TEAM Marketing, partner in Janke Dekker Producties, Ambassadeur “Op weg naar een veilig sportklimaat VSK”, succesvol ondernemer, cabaretier, componist, drummer, toetsenist; Michael van Praag lijkt een alleskunner. Even talentvol als enthousiast, waarbij hij altijd graag wil leren, liefst ook dingen wil veranderen, maar altijd met passie en geduld.

Er wordt met bijna geen woord gesproken over al zijn bestuursfuncties in het betaald voetbal; over de succesvolle verkoop van zijn 45 elektronikazaken op vele binnen- en buitenlandse luchthavens wordt niet gerept. Zijn muzikale en cabareteske kwaliteiten blijven vrijwel onbesproken; evenals zijn minstens net zo bekende familieleden. In het gesprek van Mieke Millenaar met Michael van Praag staat maar één ding centraal: zijn passievolle bemoeienis met theater en zijn eigenzinnige visie op de complexe theaterwereld.

Nieuwe theaterproducent

Ooit speelde Michael als toetsenist waar hij bij zijn band, kennis maakte met een nieuwe zangeres: Janke Dekker, musical-actrice met voormalige hoofdrollen in Evita en Carmen. In gesprekken met haar ontdekte Michael de mooie kanten van het theater vak, haar grote liefde voor muziektheater en de problemen die ze onderkende bij de ontwikkeling van theaterproducties. Tegen de trend

van grote in het buitenland aangekochte producties in, wilde ze liever kleinschalig toneel, muziek of een kleine musical onderbrengen in de mix van de nog onbekende term “muziektheater”. Maar die taak bleek voor haar alleen te zwaar. Van Praag opperde in een onbewaakt moment, om daarin samen te werken, zonder (zoals zo vaak in zijn leven) te weten waar hij aan begon. ‘We sprongen beiden in het diepe, maar wel met het doel om iets te maken met inhoud. Het werd een moeizame start, want we begonnen op een moment, dat het theaterbezoek door de crisis sterk terugliep. We hebben ons echter niet laten weerhouden’, lacht Michael. Hij wilde eigenlijk al langer iets naast voetbal doen, waarin hij zijn bredere, langere termijnvisie met eigen creativiteit kwijt kon. Drie jaar geleden werden de taken tussen de partners verdeeld; Janke de artistieke kant en Michael de verkoop, marketing en publiciteit: Janke Dekker Productions was geboren. ▶

“We sprongen beiden in het diepe, maar wel met het doel om iets te maken met inhoud.”

“Het filmscript is overigens al door Steven Spielberg aangekocht.”

Ervaring opdoen

‘Als je ergens aan begint, heb je geen ervaring. Mijn vader Jaap van Praag, ooit de preases van Ajax, noemde me vaak een groenzoeter (groentje, jeugdig, onervaren, zachtaardig, red). Dus stel ik me altijd eerst bescheiden op, leer graag en heb geduld. Het eerste stuk dat we produceerden was Contrapunt naar een boek van Anna Enquist’. Bij het omzetten naar het script, bracht Michael er een logische volgorde in aan en leverde de geluidsclips. De productie kreeg goede recensies en bij de theaters werd het stuk goed ontvangen. ‘Heel belangrijk, dat we konden laten zien, dat we kwaliteitsproducties met inhoud maken, want geen theater zit op nog zo maar een nieuwe producent te wachten. Ook het publiek niet, dat maar één keer het geld kan uitgeven en zeker wil weten, dat het een perfecte avond wordt’. Met de tweede productie, de musical Garland & Minelli, was de publieke belangstelling nog beter, evenals de recensies. Het vertrouwen bij de theaters was gewekt.

Op de rol

Gebaseerd op de trend om biografieën in het theater te brengen, staat op 29 november 2015 in Haarlem de première gepland van een muziektheatervoorstelling over het leven van “kissmaster” Willem Ruis. ‘Het wordt geen

oppervlakkige musical’, benadrukt van Praag, ‘maar een echte muziektheatervoorstelling met toneel en grote showblokken. Niet alleen de bekende leuke dingen uit zijn leven worden belicht; juist ook de dieptepunten. Minder show en heel integer: met veel diepgang en kwaliteit opgezet. We krijgen daarbij alle medewerking van de familie. Het wordt een voorstelling waarvan de mensen moeten zeggen: ik heb me geamuseerd maar ook met het gevoel weg moeten gaan van wat een bijzondere vent was die Willem Ruis!’

‘Janke en ik sparren in de tussentijd ook over andere mogelijke voorstellingen, zoals over een waar gebeurd verhaal tijdens de februaristaking, gebaseerd op het boek “Dansen met de vijand”. Daarin wordt een jonge Joodse vrouw met een eigen dansschool verraden, waardoor ze in Auschwitz belandt. Daar leert ze uit puur lijfsbehoud de kampcommandanten en bewakers dansen en brengt ze etiquette bij. Bij terugkeer na de oorlog, blijkt iedereen haar als fout te beoordelen. We zeggen met de voorstel-

ling iets en laten zo de mensen nadenken over de andere kant van de medaille. Ook dat is ons handschrift; het is een voorstelling met een verhaal. Het filmscript is overigens al door Steven Spielberg aangekocht’.

Geduld bij toekomstige producties

Vader Jaap en broer Max doken tijdens de Tweede Wereldoorlog onder. ‘Na de oorlog komen ze er achter dat hun ouders en zusje omgekomen zijn, maar nemen zich voor, de wereld te laten zien dat ze nog wel degelijk bestaan; ieder op hun manier. Max werd in de 50-er jaren gevierd zanger en had net als Jaap, grammofoonplatenzaken. Mijn vader stortte zich daarna helemaal op voetbalclub Ajax en heeft altijd de drang gehad om zichzelf te profileren en zich er niet onder te laten krijgen. Oom Max ging open om met de oorlogsperiode, bezocht ook zijn onderduikouders na de oorlog: mijn vader zweeg, heeft het er nooit over gehad, niet met zijn vrouw, niet met zijn kinderen. Dat verhaal willen we gaan vertellen in een nieuwe productie, maar dan wel met de beste regisseur van Nederland Ruud Wijsman; producent van o.a. Zij gelooft in mij. We konden hem nu niet krijgen omdat hij nog onder contract stond. Daarom wachten we tot 2017, zodat we het straks kwalitatief en integer kunnen aanpakken en dat past bij ons ...’.

Visie

In de visie van Van Praag zijn er teveel theaters, voortgekomen uit de cultuur dat het theater naar de mensen toe moest komen in tegenstelling tot bijvoorbeeld Londen en New York, waar men vanuit de hele wereld naar toe reist om voorstellingen te zien. ‘Theaters moeten qua boekingssysteem veel meer samenwerken. Ook afspraken tussen dichtbij elkaar liggende theaters over welk programma-genre zoals muziek, toneel, ballet in welk theater wordt gebracht, helpt bij het verkrijgen van vollere zalen. Zo specialiseer je in plaats van dat je met een gelijk aanbod elkaar beconcurrereert. Op basis van je specialisme kan je niet alleen grote namen aantrekken die voor goede kaartverkoop zorgen, maar ook nieuw talent door onderlinge concurrentie een kans geven om eens uit de kweekvijver te komen’.

Producten moeten volgens Michael van Praag lang van te voren met elkaar willen en durven afstemmen waar ze mee bezig zijn. En onderlinge afspraken over producties maken, die het beste bij hun handschrift passen. ▶

Enjoy a night out

'Dat kan groot- of kleinschalig zijn, of naar genre: amusement, toneel, muziek. Maar ook om straks niet allemaal met hetzelfde onderwerp bij de theaters aan te komen als je collega's. Het gaat er uiteindelijk om dat je allemaal je boterham verdient. Grote en kleine producenten moeten óók samen overleggen. Als we alleen de grote producenten hun gang laten gaan, en niet letten op kwalitatieve kleinschaligheid, eindigen we allemaal in het circus theater. Dan zijn er geen mooie kleine producties meer, volgt vervlakking van smaak, verkwanseling van cultuur. Michael wil in de gesprekken graag de grote verbinder zijn, gebruikmakend van zijn bestuurlijke ervaring. Hij wil het vertrouwen bij alle partijen kweken om samen met Janke de dialoog op te starten en zien waar dat toe leidt. 'Ook via Jet Bussemaker proberen we ook iets aan het systeem te veranderen. We hebben haar en haar assistente de werkelijkheid verteld, van hoe het bij ons bezoek aan theaters is vergaan en waar we allemaal tegen

aanliepen. De praktijk bleek onthutsend, we hopen dat we ook op die manier verbetering in de theaterwereld kunnen aanbrengen'.

Tijd voor wisselwerking met theaters

Met Janke Dekker maakt Michael nu in een rustig jaar en buiten de drukke boekingstijd om, afspraken met theaters. Niet voor het verkopen van de productie, maar vanuit de visie van wisselwerking. Het theater krijgt inzicht in de plannen van een nieuwe kwalitatief hoogwaardige producent maar er komt ook waardevolle input van de theaters terug, zoals adviezen over de aanpak van publiciteit of inhoud van de productie. 'We hebben enorm veel geleerd afgelopen tijd. Vooringenomen ideeën zijn weggenomen en we hebben drie jaar van te voren besproken, wat voor producties we gaan doen'.

Mooi vak ...

'Janke en ik maken het liefst producties gemaakt met het hart. Het moet altijd inhoud hebben, moet ergens over gaan. Als het slaagt, is het leuk, als het niet slaagt, is het zonde, maar we gaan geen commerciële producties doen, omdat je je daarmee niet onderscheidt. Bij voorstellingen zit ik meestal achter het stuur om de cast te rijden. Ik zie dus al die voorstellingen. Ik merk hoe mensen naar mij toe laten blijken, dat ze heel erg onder de indruk zijn als ze de zaal verlaten. Dan denk ik wat een dankbaar vak is dit, zo mooi heb ik het in het voetbal nog niet meegemaakt. Als ik een goede voetbalwedstrijd heb gezien, hebben de spelers en die trainer dat gedaan en niet ik, maar in dit geval ben ik onderdeel van dit maakproces. Dan voel ik dat ook als een compliment. Mooi vak heb ik dan ook hè...'

